

Η τελευταία συνέντευξη του Σ. Καργάκου για τα εθνικά ζητήματα

/ [Επικαιρότητα](#)

Εκοιμήθη σήμερα το πρωί ο σπουδαίος φιλόλογος και ιστορικός του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας Σάραντος Καργάκος νικημένος από την επάρατη νόσο. Μια από τις πολύ σημαντικές συνεντεύξεις του, είχε δώσει στην δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη την οποία αναδημοσιεύουμε παρακάτω.

Ακολουθεί το βιογραφικό του αείμνηστου πλέον Σάραντου Καργάκου.

Ο ιστορικός, φιλόλογος και δοκιμιογράφος κ. Σαράντος Ί. Καργάκος, γεννήθηκε τό 1937 στό Γύθειο Λακωνίας. Στή διάρκεια τοῦ Ἐμφυλίου ἐγκαταστάθηκε στήν Ἀθήνα. Σπούδασε, ἐργαζόμενος ἀπό μαθητής, Κλασσική Φιλολογία στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ὅπου εἶχε τρίτος εἰσαχθεῖ χωρίς νά τοῦ δοθεῖ ὑποτροφία. Πρωταγωνίστησε στό φοιτητικό κίνημα τῶν ἐτῶν 1961-1963 καί ὑπῆρξε εἰσηγητής τοῦ 15% γιά τήν παιδεία. Ἐργάστηκε ἐπί 35 ἔτη στά μεγαλύτερα ἰδιωτικά ἐκπαιδευτήρια τῶν Ἀθηνῶν καί στούς μεγαλύτερους φροντιστηριακοὺς ὀργανισμούς, στούς ὁποίους πάντα ἦταν ἰδρυτικό μέλος («Ἡράκλειτος», «Ἀριστοτέλης»).

Στίς 19 Μαρτίου 1969 παραιτήθηκε ἀπό τήν ἰδιωτική ἐκπαίδευση (Λύκειο Μπαρμπίκα), ἀρνούμενος νά ἐκφωνήσῃ τόν «προκατασκευασμένο» λόγο γιά τήν Ἑθνική Ἐπέτειο. Δύο φορές τό στρατιωτικό καθεστῶς ἔβαλε λουκέτο στόν

φροντιστηριακό οργανισμό στον οποίο ήταν ιδρυτικό μέλος («Ήράκλειτος»). Έπανεληθε για μερικά χρόνια στην ιδιωτική εκπαίδευση (Σχολή «Ζηρίδη»), χωρίς να ζητήσει «αναγνώριση» για τα έτη της αναγκαστικής απουσίας του, αλλά και πάλι παραιτήθηκε λόγω της κατιούσας πορείας που έλαβε η ελληνική παιδεία μετά τη μεταπολίτευση. Πρόλο που τό στρατιωτικό καθεστώς του είχε αρνηθεί έκδοση διαβατηρίου, ο κ. Σ. Ί. Καργάκος δέν έδίστασε μετά τό 1991 να διδάξει στη Σχολή Πολέμου του Έλληνικού Ναυτικού, στη Σχολή Έθνικής Άμύνης (ΣΕΘΑ) καί στη Διακλαδική Σχολή της Θεσσαλονίκης. Δέν βαρύνεται μέ καμιά επίσημη (κρατική) τιμητική διάκριση.

Άπό τά φοιτητικά χρόνια του άρχισε να άρθρογραφεϊ σέ έφημερίδες καί περιοδικά. Υπήρξε συνεργάτης τών περιοδικών «Πανσπουδαστική», «Πολιτικά Θέματα», «Οικονομικός Ταχυδρόμος», «Πειραϊκή Έκκλησία», «Έρυθρός Σταυρός», «Κοινωνικές Τομές», «Ίχθυευτής», «Έλλοπία», «Άρδην», «Έθνικές Έπάλξεις» καί «4 Τροχοί». Έξακολουθεϊ να συνεργάζεται μέ τά περιοδικά «Εύθύνη» καί «Νέμεσις» καί τίς έφημερίδες «Έστία» καί ή «Σφήνα». Επί τετραετία υπήρξε άρθρογράφος καί λογοτεχνικός κριτικός της έφημερίδας «Έλεύθερος Τύπος» καί «Τύπος της Κυριακής». Υπήρξε επίσης άρθρογράφος καί κριτικός της έφημερίδας «Ή Απόφαση» καί παλαιότερα συνεργάτης της «Καθημερινής» καί της «Απογευματινής».

Έχει δημοσιεύσει 75 βιβλία. Άπό αυτά ξεχωρίζουν οί γλωσσικές μελέτες «Άλαλία, ήτοι τό σύγχρονο γλωσσικό μας πανόραμα» (Gutenberg1986) καί «Άλεξία, γλωσσικό δρᾶμα μέ πολλές πράξεις» (Gutenberg1993) καί οί συλλογές δοκιμίων «Προβληματισμοί, ένας διάλογος μέ τούς νέους» (6 τόμοι, έκδ. Gutenberg). Μεταξύ τών έτών 1977-2000 κυκλοφορήθηκαν τά βιβλία του: «Ή πολιτιστική συνεισφορά του άρχαίου καί μεσαιωνικού κόσμου» (2 τόμοι, έκδ. Gutenberg), «Ζαχαρίας Μπαρμπιτσιώτης, ό δάσκαλος της κλεφτουριάς» (έκδ. Σιδέρη), «Συντακτικό της Άρχαίας Έλληνικής» (συνεργασία Χρήστου Λεμπέση, εκδόσεις Πατάκη), «Λυκούργου, κατά Λεωκράτους Λόγος» (έκδ. Κάκτος), «Κινούμενη Άμμος» (κείμενα πολιτικά καί κοινωνικά, εκδόσεις Άρμός), «Ή Στρατηγική του Λόγου» (έκδ. Gutenberg), ή ιστορική μελέτη «Άλβανοί-Άρβανίτες-Έλληνες» (έκδ. Σιδέρη) καί ή όγκώδης μονογραφία «Άλεξανδρούπολη: μία νέα πόλη μέ παλιά ιστορία» (αυτοέκδοση).

Μεταξύ τών έτών 2000-2002 κυκλοφορήθηκαν: «Ή Ίστορία του Έλληνικού Κόσμου καί του Μείζονος χώρου» (Έλληνική καί Παγκόσμια Ίστορία σέ δύο τόμους από τίς εκδόσεις Gutenberg), ή πολιτική μελέτη «Γιά μία δημοκρατία ευθύνης» (εκδόσεις Καστανιώτη), «Παγκοσμιοποίηση: για ένα παγκόσμιο σύστημα άπολυταρχικής έξουσίας» (εκδόσεις Κάκτος), «Όλυμπία καί Όλυμπιακοί Άγώνες» (έκδ. Σιδέρη).

Τό 2003 κυκλοφορήθηκαν δύο άκόμη έργα του: τά «Μικρά Γλωσσικά» (Άστρολάβος/Εύθύνη) καί «Ή πολιτική σκέψη του Παπαδιαμάντη» (Άρμός). Στίς 2

Δεκεμβρίου 2004 κυκλοφορήθηκε η τρίτομη «Ίστορία τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἓνα ὀγκώδες ἔργο 2.000 σελίδων (ἐκδόσεις Gutenberg). Ἕνα ἔργο μοναδικό στήν ἑλληνική καί διεθνῇ βιβλιογραφία, πού ἐντός δεκαμήνου ἔκανε τρεῖς ἐπανεκδόσεις. Τό 2006 κυκλοφορήθηκαν «Ἡ Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Σπάρτης» (ἐκδ. Gutenberg) καί «Ἡ Ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας» (ἐκδόσεις Γεωργιάδη). Τό 2007 ἀπό τίς ἐκδόσεις Ἰ. Σιδέρη ἐκδόθηκαν τά ἀκόλουθα ἔργα τοῦ κ. Σ. Ἰ. Καργάκου: «Τό Βυζαντινό Ναυτικό» , «Ἡ ἱστορία ἀπό τή σκοπιά τῶν Τούρκων» καί «Μεσόγειος: ἡ ὑγρή μοῖρα τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Εὐρώπης», καί ἀπό τίς ἐκδόσεις Γεωργιάδη τα «Μαθήματα Νεώτερης Ἱστορίας (Τοῦρκοι καί Βυζάντιο – Τό Ὄθωμανικό imperium-Τουρκοκρατία» (τ. Α'). Τά «Μαθήματα» συνεχίσθηκαν μέ τήν ἔκδοση ἄλλων δύο τόμων (B1 καί B2) κατά τά ἔτη 2008-2010 ὑπό τόν τίτλο «Μεγάλες μορφές καί μεγάλες στιγμές τοῦ '21». Ἐπίσης σέ μικρό σχῆμα ἡ μελέτη «Ἡ παιδεία σήμερα, ἡ παιδεία αὔριο» (ἐκδόσεις Ἀστρολάβος/Εὐθύνη).

Τό 2008 κυκλοφορήθηκαν τά ἀκόλουθα ἔργα του: «Τά Σατιρικά τοῦ Κώστα Καρυωτάκη» (ἐκδ. Ἀρμός), τό ἱστορικό καί ταξιδιωτικό ὁδοιπορικό «Οἱ Πέρσες κι ἐμεῖς» (ἐκδ. Σιδέρη), ἡ συλλογή δοκιμίων «Ἑλληνική Παιδεία. ἓνας νεκρός μέ... μέλλον!» (Ἀρμός). Τό 2009 κυκλοφορήθηκαν δύο ἀκόμη ἔργα του: «Λιβύη: ἀναζητώντας τό χαμένο «σίλφιο» στήν ἑλληνική Κυρήνη» (Ἰ. Σιδέρης) καί «Κ.Π. Καβάφης: ἡ νεώτερη αἰγυπτιακή Σφίγγα» (Ἀρμός). Μεταξύ τῶν ἐτῶν 2009-2010 ὁλοκληρώθηκε ἡ ἐκτύπωση τοῦ δίτομου ἔργου «Ἡ Μικρασιατική Ἐκστρατεία – Ἀπό τό ἔπος στήν τραγωδία» (αὐτοέκδοση) καί παράλληλα ἐτοιμάζεται γιά ἐκτύπωση μία ὀγκώδης μονογραφία περί Ἀλεξάνδρου μέ τίτλο: «Μέγας Ἀλέξανδρος: ὁ ἄνθρωπος φαινόμενο». Ἔχει ἐπίσης ὁλοκληρώσει καί μία τρίτομη ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Παρά τίς δελεαστικές προτάσεις πού τοῦ ἔγιναν ἀπό πολιτικούς ἀρχηγούς νά πολιτευθεῖ, ἀρνήθηκε τήν “ἀρένα” τῆς πολιτικῆς καί ἀκολούθησε τήν ὁδó τῆς Μεγάλης Πολιτικῆς, πού γι’ αὐτόν εἶναι ἡ Διδασκαλία. Τήν ὁποία προσφέρει ἀκόμη, τώρα ἀμισθί.

Ἀποσύρθηκε ἀπό τή φροντιστηριακή δραστηριότητα τό 1983 καί ἔκτοτε ἀφοσιώθηκε στήν ἄσκηση τοῦ συγγραφικοῦ καί δημοσιογραφικοῦ ἔργου, χωρίς νά ζητήσῃ ποτέ νά γίνῃ μέλος τῆς ΕΣΗΕΑ. Οὐδεμία σχέση ἔχει μέ φροντιστηριακούς ἢ σχολικούς ὀργανισμούς. Τό λεγόμενο ὅτι εἶναι ἰδιοκτήτης γνωστοῦ ἰδιωτικοῦ σχολείου δέν εὐσταθεῖ.

Ὁ κ. Σαράντος Ἰ. Καργάκος ἦταν παντρεμένος με τήν Ἰωάννα Δ. Κώττα, δικηγόρο καί ἐκπαιδευτικό, μέ τήν ὁποία ἀπέκτησαν δύο τέκνα: τόν Γιάννη, ἱστορικό καί φιλόλογο, μέ σπουδές στρατιωτικῆς κοινωνιολογίας στό «Κίνγκς Κόλλετζ» τοῦ Λονδίνου, καί τήν Ρωξάνη, καθηγήτρια γερμανικῆς φιλολογίας, μέ σπουδές βιβλιολογίας στο «London University».

Παρακολουθήστε τα βίντεο με την συγκλονιστική συνέντευξη για το σκοπιανό

ζήτημα που είχε παραχωρήσει ο αείμνηστος Σάραντος Καργάκος στην δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη.

